

16. “Resolution of the Supreme Court” dated of March 27, 2018, case no. 463/3375/15-a, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/73043512>.
17. “Resolution of the Supreme Court” dated of May 15, 2018, case no. 826/7888/17, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74028837>.
18. (1997), “On Local Self-Government in Ukraine” : Law of Ukraine dated of May 21, 1997 no. 280/97-BP, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 24, art. 170.
19. (2005), “On Improvement of Settlements” : Law of Ukraine dated of September 6, 2005 no. 2897-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 49, art. 517.
20. (2013), “On Approval of Model Procedure for Issuing Permits for Violating Objects of Improvement or Refusal to Issue Them, Reissuing, Issuing Duplicates, Revoking Permits” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated of October 30, 2013 no. 870, *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*, no. 96, p. 99, art. 3551.
21. (1999), “On Capital of Ukraine – Hero City Kyiv” : Law of Ukraine dated of January 15, 1999 no. 401-XIV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 11, art. 79.
22. (2003), “Economic Code of Ukraine” : Law of Ukraine dated of January 16, 2003 no. 436-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 18, art. 144.
23. (2005), “Code of Administrative Justice of Ukraine” : Law of Ukraine dated of July 6, 2005 no. 2747-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 35–36, no. 37, art. 446.
24. Pirs, Ch. (2000) *Izbrannye filosofskie proizvedeniya* [Selected Philosophical Works], transl. from English by K. Golubovich et al., ed. by L. Makeeva et al., Moscow : Logos.

УДК 342.2:340.134(4-6ЄС)

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2019-1-09>

Діалектика співвідношення публічних і приватних інтересів як адміністративно-правових категорій

Золотухіна Л. О.

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
проспект Гагаріна, 26, м. Дніпро, Україна
la.zolotukhina@gmail.com*

Ключові слова:

публічні інтереси, приватні інтереси, адміністративне право, євроінтеграція, діалектика, єдність та протилежність, кількісні зміни, якісні зміни, удосконалення, заперечення заперечення.

*Надійшло до редколегії:
10.04.2019*

Стаття присвячена теоретичним і практичним аспектам співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій. Визначаються діалектичні закономірності впливу публічних інтересів на приватні, а також урахування приватних інтересів під час формулювання публічних інтересів суспільства та держави в національному законодавстві. Зазначається, що домінування публічних інтересів над приватними є характерним для сфери адміністративно-правового регулювання суспільних відносин. Досліджується діалектика співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій в контексті євроінтеграційних процесів, що має як теоретичне,

Прийнято до друку: 16.05.2019 так і практичне значення для формування пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства та юридичної практики.

Dialectics of the relationship of public and private interests as administrative and legal categories

Zolotukhina L. O.

*Dnipropetrovsky state university of internal affairs, av. Gagarin, 26, Dnipro, Ukraine
la.zolotukhina@gmail.com*

Key words:

public interests, private interests, administrative law, European integration, dialectics, unity and opposition, quantitative changes, qualitative changes, denial of denial, improvement.

The scientific publication is devoted to the theoretical and practical aspects of the relationship between public and private interests as administrative-legal categories. The dialectic laws of the influence of public interests on private interests, as well as the consideration of private interests when formulating the public interests of society and the state in national legislation are determined. It is noted that the dominance of public interests over private ones is characteristic of the sphere of administrative-legal regulation of social relations. The author studies the dialectic of the relationship between public and private interests of both administrative and legal categories in the context of European integration processes, which has both theoretical and practical importance for the formation of proposals for improving the current legislation and legal practice.

The development of Ukrainian society and the state takes place in an accelerated process of globalization. For Ukraine, globalization manifests itself in the form of European integration processes, namely, the gradual harmonization of national legislation with the EU law through the implementation of the main European norms and values in the national legal system. Particular importance is to bring the norms of the administrative law of Ukraine in line with EU law in accordance with the Association Agreement between Ukraine, on the one hand, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, on the other. Integration in the EU is a public interest of most of Ukrainian society and the state as a whole. In the Association Agreement itself states that cooperation will be based on shared values and shared interests and will focus on strengthening political convergence and effectiveness, and promoting common political planning.

The dialectic of the relationship between public and private interests as administrative and legal categories consist in their simultaneous unity and opposition from the standpoint of an independent, impartial observer, and in the qualitative changes in the satisfaction of private interests as a result of positive quantitative changes in the realization of public interests of society and the state. This is particularly evident in the context of European integration processes, when the restriction of private interests in process of pursuit of public interests in adapting national legislation to EU law leads to a gradual increase in the quality of meeting the private interests of all subject parties to the relevant legal relationship.

The main task for the norm-maker and law enforcement entities is to find the optimal balance between public and private interests in

the process of administrative-legal regulation of the relevant social relations.

Розвиток українського суспільства та держави відбувається в умовах прискорення процесів глобалізації. Для України глобалізація проявляється у вигляді євроінтеграційних процесів, а саме поступової гармонізації національного законодавства із правом ЄС через імплементацію основних європейських норм та цінностей в національну правову систему. Особливе значення має приведення норм адміністративного права України у відповідність до права ЄС згідно із Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [1]. Інтеграція в ЄС є публічним інтересом більшої частини українського суспільства та держави загалом. У самій Угоді про асоціацію зазначено, що співробітництво ґрунтуватиметься на спільних цінностях і спільних інтересах та спрямовуватиметься на посилення політичної конвергенції і ефективності, сприяння спільному політичному плануванню (стаття 7).

Водночас публічні інтереси в сфері адміністративно-правового регулювання часто вступають у протиріччя із приватними інтересами. Наприклад, згідно із Угодою про асоціацію Україна має наблизити своє законодавство про санітарні та фітосанітарні заходи щодо охорони тварин до законодавства ЄС, як це визначено у Додатку V до вказаної Угоди (стаття 64) [1]. Проте це становить перепону для виробництва та реалізації сільськогосподарської продукції значною кількістю особистих селянських господарств України, які не здатні привести своє виробництво у відповідність до санітарних та фітосанітарних заходів ЄС.

Таким чином, важливим та актуальним є дослідження діалектики співвідношення публічних та приватних

інтересів як адміністративно-правових категорій, особливо в контексті євроінтеграційних процесів. Таке дослідження, відповідно, має як теоретичне, так і практичне значення для сучасної доктрини адміністративного права та юридичної практики у сфері адміністративно-правового регулювання суспільних відносин.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Публічні та приватні інтереси як адміністративно-правові категорії достатньо змістовно досліджені в роботах О. Бандурки, В. Бевзенка, Н. Губерської, С. Гусарова, Р. Калюжного, Т. Коломоєць, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, В. Курила, Д. Лук'янца, Д. Лученка, Р. Мельника, О. Миколенка, Н. Нижник, Д. Приймаченка, С. Стеценко, М. Тищенко, А. Школика та інших вчених-адміністративістів.

Окремі публікації методології дослідження в юридичній науці в цілому та адміністративному праві зокрема присвятили О. Ганьба, В. Мірошніченко «Особливості сучасної методології правових наукових досліджень» [2], А. Благодарний «Методологія дослідження правової регламентації адміністративно-юрисдикційної діяльності правоохоронних органів» [3], В. Ільков «Методологія дослідження джерел права в адміністративному судочинстві» [4], М. Кельман «Методологія сучасного правознавства: становлення та основні напрями розвитку» [5], Н.В. Кушакова-Костицька «Методологічні проблеми сучасних правових досліджень: об'єктивна необхідність чи суб'єктивна формальність» [6], Г. Лук'янова «Методологічні основи дослідження права у сучасній юридичній науці» [7], В. Пашинський «Методологічний інструментарій дослідження проблем адміністративно-правового забезпечення оборони держави» [8]. Проте методології

дослідження публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій присвячена ще недостатня увага. Зокрема, малодослідженим є питання діалектики співвідношення публічних та приватних інтересів, що актуалізує проведення цього дослідження.

Метою публікації є дослідження діалектики співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій для формування пропозицій щодо удосконалення чинного адміністративного законодавства та юридичної практики.

Предметом наукового дослідження в рамках цієї статті є діалектика співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій.

Діалектика є одним із філософських методів наукового пізнання, який використовується фактично в усіх галузях знань і є складником методології будь-якого дослідження. Методологія юридичної науки має свою специфіку. П.М. Рабінович під методологією юридичної науки розуміє систему підходів і способів наукового дослідження, теоретичні засади їх використання під час вивчення державно-правових явищ [9, с. 618]. Більш змістовне визначення формулює Д.І. Голосніченко, на думку якого методологія дослідження в юридичній науці – «це не простий набір певних основоположних понять та категорій, не сукупність прийомів і методів. Це більш ємне поняття. Методологія є теоретичним обґрунтуванням доцільності застосування відповідних підходів і способів, які використовуються для проведення певного теоретико-юридичного дослідження, а також дібрана на науковій основі для означеної мети система прийомів і способів, тобто відповідних методів» [10, с. 10].

Отже, методологія юридичної науки є комплексним поєднанням системи конкретних методів дослідження (що включають в себе відповідні наукові

підходи, прийоми та способи дослідницької діяльності) та теоретичного обґрунтування необхідності їх застосування для кожного окремого дослідження. Методологія дослідження будь-якого правового явища чи процесу складається з трьох базових груп методів: філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження.

До першої групи методів відносять філософські методи діалектики, метафізики, а також принципи об'єктивності та історизму.

Адміністративно-правова категорія «публічний інтерес» діалектично пов'язана із категорією «приватний інтерес». Закон єдності та боротьби протилежностей, як один із фундаментальних законів діалектики, є першочерговим інструментом дослідження співвідношення публічних та приватних інтересів. Єдність вказаних категорій проявляється у тому, що реалізація та захист публічних інтересів громадянського суспільства та держави в цілому неодмінно сприяє реалізації за захисту приватних інтересів окремих громадян. Наприклад, публічний інтерес у забезпеченні правопорядку співпадає з приватними інтересами більшості громадян у забезпеченні особистої безпеки та спокою. Публічний інтерес організувати належну систему охорони здоров'я та освіти в державі співпадає з приватними інтересами громадян отримати відповідні послуги належної якості.

Прикладом прояву протилежності публічних і приватних інтересів є сфера податкових відносин. Публічний інтерес держави зібрати максимальну кількість податків та зборів вступає в протиріччя з приватними інтересами суб'єктів підприємницької діяльності мінімізувати суми податків та інших обов'язкових платежів або взагалі уникнути їх сплати. Публічний інтерес соціуму у забезпеченні безпеки дорожнього руху часто-густо не відповідає приватним інтересам громадян

щодо обрання оптимальної швидкості руху, паркування у зручних місцях, здійснення інших заборонених законом маневрів. Публічний інтерес держави щодо забезпечення обороноздатності держави не співпадає з приватними інтересами окремих громадян не проходити обов'язкову військову службу. Публічний інтерес суспільства і держави у забезпеченні громадської безпеки за допомогою функціонування дозвільної системи не співпадає з приватними інтересами громадян вільно володіти та носити холодну та вогнепальну зброю з метою самозахисту.

Таким чином, в процесі дослідження співвідношення публічних і приватних інтересів як адміністративно-правових категорій доцільно активно використовувати закон єдності і боротьби протилежностей, як один із фундаментальних законів діалектики.

Не менш важливе значення для змістовного дослідження співвідношення публічних і приватних інтересів як адміністративно-правових категорій має другий закон діалектики – закон «переходу кількісних змін у якісні». Так, наприклад, збільшення кількості ефективно проведених складників адміністративної реформи веде до підвищення якості публічно-правових відносин, надання адміністративних послуг, що сприяє задоволенню як публічних інтересів громадянського суспільства та держави, так і приватних інтересів учасників цих правовідносин. Наприклад, збільшення кількості осіб, яких притягнуто до реальної адміністративної відповідальності за порушення адміністративних норм у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, інформація про що офіційно оприлюднюється, веде до покращення якісних показників соціологічних опитувань стосовно підвищення довіри населення до Національної поліції, відчуття особистої безпеки, що свідчить про підвищення якості забезпечення та реалізації приватних інтересів окремих

громадян. Проте збільшення кількості реалізованих приватних інтересів громадян щодо здійснення підприємницької діяльності веде до позитивних якісних змін в реалізації публічного інтересу суспільства та держави у покращенні інвестиційного клімату, якісному зростанні економічного потенціалу держави тощо.

Застосування такого прийому діалектики, як «заперечення заперечення», в процесі дослідження співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій проявляється у формі поетапного пошуку публічного інтересу в адміністративно-правових відносинах. На першому етапі дослідники заперечують наявність публічного інтересу у певних відносинах, а на другому етапі заперечують сформульоване заперечення, відшукуючи докази наявності публічного інтересу у відповідних правовідносинах. Наприклад, в сімейних правовідносинах домінує приватний інтерес, проте наразі держава здійснює адміністративно-правове регулювання сімейних правовідносин, переслідуючи публічні інтереси, зокрема, встановлюючи адміністративно-правову відповідальність за насильство в сім'ї.

Принципи об'єктивності та історизму як складника групи філософських методів дослідження необхідно обов'язково застосовувати під час дослідження діалектики співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій. Принцип об'єктивності передбачає обов'язкове вивчення та аналіз емпіричного матеріалу, проведення репрезентативних соціологічних досліджень з метою об'єктивного виявлення елементів публічних та приватних інтересів в адміністративно-правовому регулюванні певних правовідносин.

Принцип історизму вимагає від дослідника враховувати історичні обставини та чинники прийняття того чи

іншого адміністративного акту, визначення співвідношення публічних та приватних інтересів у певних історичних умовах, які існували в період здійснення адміністративно-правового регулювання певних правовідносин. Наприклад, достатньо сувора адміністративна відповідальність за спекуляцію була необхідним засобом захисту економічних відносин, враховуючи публічні інтереси радянського суспільства щодо контролю за цінами та недопущення фактів підприємницької діяльності.

Домінування публічних інтересів над приватними взагалі є характерним для адміністративно-правового регулювання суспільних відносин, адже адміністративне право є галуззю публічного права і насамперед покликане захищати публічні інтереси всього українського суспільства та держави в цілому (щодо дотримання законності та правопорядку, порядку надання адміністративних послуг тощо). Особливо домінування публічних інтересів над приватними посилюється в контексті євроінтеграційних процесів, адже інтеграція та перспективне членство в ЄС є публічним інтересом більшої частини українського суспільства і потребує певного тимчасового обмеження інтересів приватних. Європейські норми часто є незручними для вітчизняного виробника, суб'єктів надання послуг через складність їх дотримання, необхідність значних фінансових витрат для приведення власної інфраструктури у відповідність до європейських стандартів. Проте в результаті виграють усі – виробник отримує вихід на зовнішні ринки, зокрема, величезний ринок ЄС, а споживачі – якісні товари та послуги європейського рівня.

Серед основних конфліктів між публічними та приватними інтересами у сфері адміністративно-правових відносин слід окремо виділити конфлікт між публічним інтересом суспільства і держави у скороченні бюрократичного апарату, кількості чиновників та

приватними інтересами значної кількості державних службовців, які навпаки зацікавлені у збереженні відповідних посад і розширенні штату відповідних відомств.

Діалектика даного конфлікту проявляється у тому, що нібито протилежні інтереси в результаті поєднуються в рамках єдиної адміністративної реформи – скорочення одних посад часто призводить до створення нових структурних підрозділів або навіть окремих органів державної влади із новим, часто більшим штатом посадових осіб, які виконують функції, притаманні ліквідованим структурам. В результаті, як це не парадоксально, скорочення кількості чиновників в результаті реформ інколи призводить до збільшення їх загальної чисельності. Це пояснюється тим, що реформи, ініційовані суб'єктами з публічними інтересами, в процесі реалізації зазнають впливу великої кількості приватних інтересів, і відповідно до «закону переходу кількісних змін у якісні» це призводить до якісних змін системи, що реформується, – створюються нові структури, які поглинають вивільнені (звільнені) кадри, задовольняючи приватні інтереси бажаючих повернутися до системи органів публічної адміністрації осіб.

Тут спрацьовує і метод «заперечення заперечення». Заперечуючи ефективність проведених реформ, громадськість і навіть опоненти знаходять позитивні риси, окремі елементи нового механізму, які сприяють задоволенню як публічних, так і приватних інтересів у сфері публічно-правових відносин (наприклад, реформа системи надання адміністративних послуг).

Не менш показовою є діалектика співвідношення публічних та приватних інтересів у сфері адміністративного судочинства. Так, особа, керуючись приватними інтересами, подає адміністративний позов, оскаржуючи рішення суб'єкта владних повноважень, його дії чи бездіяльність. Своїми діями

вона фактично сприяє удосконаленню адміністративно-правових відносин в цілому завдяки справедливому вирішенню судом адміністративно-правового спору. Таким чином, в процесі задоволення приватного інтересу забезпечується реалізація публічного інтересу в удосконаленні системи органів публічної адміністрації за результатами успішного вирішення правового конфлікту – скасування або визнання не чинним рішення суб'єкта владних повноважень, визнання протиправними його дій чи бездіяльності тощо.

Зростання кількості позовів до одного і того ж суб'єкта владних повноважень може свідчити про системну проблему і необхідність її вирішення, якісних змін в структурі, штатному розкладі або повноваженнях відповідного органу державної влади чи місцевого самоврядування. Варто також пам'ятати, що суб'єкт владних повноважень (його уповноважений представник) може заперечувати вимоги адміністративного позову, проте за результатами розгляду справи суд, заперечуючи таке заперечення, встановлює істину – вирішує публічно-правовий спір по суті, задовольняє позов та відновлює баланс між публічними та приватними інтересами. Отже, спостерігаємо реалізацію всіх трьох законів діалектики у співвідношенні публічних і приватних інтересів в адміністративному судочинстві.

Діалектику співвідношення публічних і приватних інтересів спостерігаємо і в рішеннях Європейського суду з прав людини, які є повноцінним джерелом права в Україні [11]. Кожен

прецедент Європейського суду з прав людини є фактично встановленням балансу між публічними і приватними інтересами, визначенням межі, яку держава не має права переступати.

Таким чином, діалектика співвідношення публічних та приватних інтересів як адміністративно-правових категорій полягає у їх одночасній єдності та протилежності з точки зору незалежного, неупередженого спостерігача, а також якісних змінах у задоволенні приватних інтересів в результаті позитивних кількісних змін в реалізації публічних інтересів суспільства і держави. Особливо це проявляється в контексті євроінтеграційних процесів, коли обмеження приватних інтересів задля реалізації публічних інтересів щодо адаптації національного законодавства до права ЄС призводить до поступового підвищення якості задоволення приватних інтересів усіх учасників відповідних правовідносин.

Головним для нормотворця та суб'єктів правозастосування є пошук оптимального балансу між публічними та приватними інтересами в процесі адміністративно-правового регулювання відповідних суспільних відносин.

Перспективність подальшого дослідження даної тематики зумовлюється значною кількістю публічно-правових відносин, у яких спостерігаються конфлікти між публічними та приватними інтересами, що потребують вирішення із застосуванням законів діалектики з формулюванням конкретних пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства та юридичної практики.

Література

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (Угоду ратифіковано із заявою Законом України № 1678-VII від 16.09.2014 р.). Дата оновлення: 30.11.2015 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011

2. Ганьба О. Б., Мірошніченко В. І. Особливості сучасної методології правових наукових досліджень. *Парадигма пізнання: гуманітарні питання*. № 2 (13). 2016. С. 1–13.
3. Благодарний А. Методологія дослідження правової регламентації адміністративно-юрисдикційної діяльності правоохоронних органів. *Підприємництво, господарство і право*. № 6. 2018. С. 147–151.
4. Ільков В. В. Методологія дослідження джерел права в адміністративному судочинстві. *Форум права*. № 5. 2016. С. 48–52.
5. Кельман М. Методологія сучасного правознавства: становлення та основні напрями розвитку. *Психологія і суспільство*. № 4. 2015. С. 33–46.
6. Кушакова-Костицька Н. В. Методологічні проблеми сучасних правових досліджень: об'єктивна необхідність чи суб'єктивна формальність. *Філософські та методологічні проблеми права*. № 1–2. 2013. С. 23–31.
7. Лук'янова Г. Ю. Методологічні основи дослідження права у сучасній юридичній науці. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. № 4. 2011. С. 33–43.
8. Пашинський В. Й. Методологічний інструментарій дослідження проблем адміністративно-правового забезпечення оборони держави. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. *Політологія. Соціологія. Право*. № 3-4. 2017. С. 98–102.
9. Рабінович П. М. Методологія юридичної науки. *Юридична енциклопедія: в 6 т. / голова редкол. Ю. С. Шемшученко*. Київ : Вид-во Українська енциклопедія імені М. П. Бажана, 1998-2004. Т. 3: К – М. 2001. 789 с.
10. Голосніченко Д. І. Теорія Повноважень: вітчизняний та зарубіжний досвід їх формування : монографія. Київ : Г.А.М., 2009. 356 с.
11. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України від 23.02.2006 р. № 3477-IV. Дата оновлення: 02.12.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>

References

1. (2014). “Association Agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community and their member states, of the one part, and Ukraine, of the other part” : Ratified with the statement of the Law of Ukraine № 1678-VII as of 16.09.2014, available at : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 [in Ukrainian].
2. Hanba, O. B. and Miroshnichenko, V. I. (2016). “Features of the modern methodology of legal scientific research”, *Paradyhma piznannia: humanitarni pytannia*, no. 2 (13), pp. 1–13 [in Ukrainian].
3. Blahodarnyi, A. (2018). “The methodology of the study of legal regulation of administrative and jurisdictional activity of law enforcement authorities”, *Pidpryemnytstvo, hospodarstvo i pravo. Pidpryemnytstvo, gospodarstvo i pravo*, no. 6, pp. 146–151. [in Ukrainian].
4. Ilkov, V.V. (2016). “The methodology of studying sources of law in administrative legal proceedings”, *Forum prava*, no. 5, pp. 48–52. [in Ukrainian].
5. Kelman, M. (2015). “The methodology of modern legal science: formation and main directions of development”, *Psykhohohiia i suspilstvo*, no. 4, pp. 33–46 [in Ukrainian].

6. Kushakova-Kostytska, N. V. (2013) “Methodological problems of modern legal research: objective necessity or subjective formality”, *Filosofski ta metodolohichni problemy prava*, no. 1-2, pp. 23–31 [in Ukrainian].
7. Lukianova, H. Iu. (2011). “Methodological fundamentals of law research in modern legal science”, *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, no. 4, pp. 33–43.
8. Pashynskiy, V. I. (2017). „Methodological tools for studying problems of administrative and legal support for state defence”, *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy «Kyivskiy politekhnichnyi instytut». Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo*, no. 3–4, pp. 98–102. [in Ukrainian].
9. Rabinovych, P. M. (2001). *Metodolohiia yurydychnoi nauky. Yurydychna entsyklopediia: v 6 t.* [Methodology of legal science. Legal Encyclopaedia: in 6 vols.]. Kyiv : Vyd-vo Ukrainka entsyklopediia imeni M.P. Bazhana. [in Ukrainian]
10. Holosnichenko, D. I. (2009). *Teoriia Povnovazhen: vitchyzniani ta zarubizhnyi dosvid yikh formuvannia: monohrafiia* [Theory of credentials: the domestic and foreign experience of their formation: monograph]. Kyiv : H.A.M. [in Ukrainian]
11. (2006). “On Fulfilment of Decisions and Application of the European Court of Human Rights Practice”: Law of Ukraine as of 23.02.2006 № 3477-IV, available at : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15> [in Ukrainian].

УДК 342.951:351.82

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2019-1-10>

Значення основоположних принципів адміністративної процедури для забезпечення захисту прав громадян суб’єктами публічної адміністрації

Белінгіо В. О.

*Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
вул. Володимирська, 60, Київ, Україна
lera.belingio@gmail.com*

Ключові слова:

принципи, принципи адміністративної процедури, види, ознаки та класифікація принципів, захист прав громадян суб’єктами публічної адміністрації, загальні принципи, спеціальні принципи.

У статті досліджено доктринальні підходи до значення принципів адміністративної процедури у сфері забезпечення захисту прав громадян суб’єктами публічної адміністрації, розглянуто види й ознаки принципів адміністративної процедури. Запропоновано сучасний авторський підхід до поділу принципів адміністративної процедури на загальні та спеціальні. Розкрито правову природу загальних і спеціальних принципів адміністративної процедури, застосування яких суб’єктами публічної адміністрації є гарантією захисту прав громадян.

Надійшло до редколегії:

16.04.2019

Прийнято до друку: 23.05.2019